Написав Ярослав Лобань
Неділя, 15 листопада 2020, 10:32

Чому бентежить осені краса -
Своїми тихими безмежними туманами,
Деревами напрочуд різнобарвними,
І клекотом, що тане небесах!

І знов з'являються в очах сумних,
В ранковім сяйві діаманти-сльози росами,
Коли пробачення у Бога просимо,
Ми за весну безпечну й літній сміх

Й летить журавка у безсніжний край,
І з невимовною за нею лине тугою,
Христом спокуте серце сина блудного,
У Батьківський, прекрасний, дивний рай!